

ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ. ПРИРОДНІ ЗАГРОЗИ ТА ТЕХНОГЕННІ НЕБЕЗПЕКИ

Цивільний захист – це функція держави, спрямована на захист населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій шляхом запобігання таким ситуаціям, ліквідації їх наслідків і надання допомоги постраждалим у мирний час та в особливий період.

Основними принципами здійснення цивільного захисту – це гарантування та забезпечення державою конституційних прав громадян на захист життя, здоров'я та власності; комплексного підходу до вирішення цих завдань.

Основними завданнями єдиної державної системи цивільного захисту є: забезпечення готовності міністерств, спрямованих на запобігання надзвичайних ситуацій; забезпечення реалізації заходів щодо запобігання виникненню надзвичайних ситуацій; реалізація визначених законом прав у сфері захисту населення від наслідків надзвичайних ситуацій.

Завдання і обов'язки суб'єктів господарювання обумовлені в ст.20. Основні з них – це забезпечення виконання заходів у сфері цивільного захисту на об'єктах суб'єкта господарювання; забезпечення відповідно до законодавства працівників засобами колективного та індивідуального захисту забезпечення аварійно-рятувального обслуговування суб'єктів господарювання.

Територія міста, з урахуванням переважного функціонального призначення, поділяється на селітебну, виробничу і ландшафтно-рекреаційну зони. Крім того, виділяються зони можливого небезпечного землетрусу, зона вірогідного затоплення, зона можливого радіоактивного забруднення, зона можливого хімічного зараження, зона можливих руйнувань, зона можливого утворення завалів.

Планування запобіжних заходів здійснюється в рамках планів дій щодо запобігання і ліквідації НС, які розробляються на всіх рівнях системи цивільного захисту. До цих планів включаються заходи інженерно -

технічного, технологічного характеру, організаційні та економічні заходи. Основним плануючим документом на мирний час є „План дій щодо запобігання і ліквідації надзвичайних ситуацій”.

Запобігання надзвичайних ситуацій – це комплекс заходів, які проводяться завчасно і спрямовуються на максимально можливе зменшення ризику виникнення НС, а також на збереження здоров’я людей, зниження розмірів збитків природному середовищу і матеріальних втрат у разі їх виникнення. Комплекс заходів щодо попередження НС природного та техногенного характеру включає організаційні, організаційно-економічні, інженерно-технічні і спеціальні заходи.

Забезпечення техногенної безпеки обумовлено в главі 12 Кодексу цивільного захисту України.

Кодекс Цивільного захисту України регулює основні відносини, пов’язані із захистом населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій та визначає повноваження органів державної влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, права та обов’язки громадян України, іноземців та осіб без громадянства, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності.

Кодекс забезпечує комплексний підхід до вирішення завдань цивільного захисту: пріоритетність завдань, спрямованих на рятування життя та збереження здоров’я громадян; централізацію управління, єдиноначальність, підпорядкованість, статутну дисципліну оперативно-рятувальної служби цивільного захисту, аварійно-рятувальних служб; відповідальність посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування за дотримання вимог законодавства з питань цивільного захисту.

Порядок декларування безпеки об’єктів підвищеної небезпеки затверджено Постановою КМ України від 11 липня 2002 р. № 956 «Про ідентифікацію та декларування безпеки об’єктів підвищеної небезпеки». Дія цього Порядку поширюється на всіх суб’єктів господарювання,

у власності або користуванні яких є об'єкти підвищеної небезпеки, а також на всіх суб'єктів господарювання, які мають намір розпочати будівництво об'єктів підвищеної небезпеки.